Pregaria.cat

Entrada

Que difícil és ser mediocre

Si us plau, no posis aquesta cara com si haguesis llegit una cosa extravagant. Ho torno a dir: "que difícil és ser mediocre". Ni carn ni peix, ni blanc ni negre, ni creient ni ateu, ni amic ni enemic, ni ple ni buit, ni d'avui ni de demà... Oh! Que complexe, que dur, que costós, que dolorós és ser una mediocritat.

Sembla fàcil ser mediocre. Ho sembla, però no ho és. Pagues un preu d'insatisfacció personal molt elevat. Potser a primer cop d'ull apareix com una postura còmoda. Et deixes portar per el moment i, si us plau, que no m'atabalin! Al poc temps t'adones de que amb la mediocritat et sents malament, ets irrellevant, carn de canó i costa que t'estimin de debò. Per això resulta tan dur i tan difícil.

Molt més fàcil és lluitar per donar-ho tot, sortir de tu mateix a l'encontre dels altres sense cercar, al menys conscientment, cap mena de paga, deixar que el cor vibri per els temes candents que afecten la vida i els drets de les persones, estimar romànticament també, sí, també romànticament, tenir el cap obert a tota mena de realitats interessants i treballar amb constància per una natura viva i harmoniosa.

Segurament tenia tota la raó del món aquell que deia: "És més fàcil ser sant, que ser mediocre". (Carlo Mª Martini). I, per cert, molt més apassionant.

(Ampliació: Lluc 9, 23-25)

- Si algú vol venir amb Mi
- Que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu
- I em segueixi.
- Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà.
- Qui la perdi per Mi, la salvarà.